



Obecní noviny

Vydává
Obecní úřad

MYSLŮČOVICE

Ročník XVIII.

číslo 64

podzim 2020

Vážení spoluobčané,
vítám vás u dalšího vydání obecních novin, je tu podzim a léto je tak opět pryč. Teplé dny a noci vystřídalo chladnější počasí, listí opadá, trnky jsou v bečkách, zahrady se chystají na zimní období. Děti se vrátily do lavic a z dovolených zbyly už jen vzpomínky. Co se však nezměnilo, je strašák v podobě covid-19. Přiznám se, že ani mně už nedělá dobře stále na tohle téma psát, ale právě tenhle neřád stále ovlivňuje nejen dění v naší obci, ale i vše kolem nás. Kvůli opatřením jsme byli všichni v létě omezeni nejen při cestování, ale i při letní pohodě. Stalo se tak na denním pořádku číst hned ráno, kolik je nakažených, kde se situace horší, co můžeme a nemůžeme, co bude a nebude. Člověk nemohl nic dopředu plánovat a chyběla jistota budoucnosti z pohledu plánování akcí nebo vlastních zájmů. Z toho důvodu jsem ani já nedokázal během léta nic dopředu plánovat, a tak byly děti ochuzeny o pravidelnou akci rozloučení s prázdninami, která vždy pár dnů před začátkem nástupu do škol po prázdninách byla pro děti obcí pořádána. Kvůli této zmatené době, která během roku každý týden měnila různá omezení a opatření. Také pro mě znamenala změny nejen v mém zaměstnání, ale i změny termínů sportovních akcí. Koncem léta se situace nejen u nás zhoršila a nová omezení a opatření na sebe nenechala dlouho čekat. Opět jsme museli změnit plány, muselo dojít ke zrušení druhého termínu Vítání občánků, odvolalo se Herní odpoledne v Háji, další akce na podzim jsou v ohrožení. Co bude dál, se opět neví, nikdo nechceme riskovat návštěvu covid-19 do naší obce. Vnitřní akce jsou nejvíce postiženy, venkovní akce mají svá omezení, ale upřímně – kolik z nás má chuť tyto akce navštěvovat?

Z pohledu sportovního dění u nás v obci bylo léto relativně klidné. Velkou radost mi dělá vidět velký počet dětí ve fotbalové přípravce. Byl jsem se podívat na trénink a plně hřiště malých a větších fotbalistů bylo radostí sledovat. Zajímavostí je vidět, že publikum a doprovod tvořily maminky a oproti tatínkům

jich tam byla většina. V Cykloparku Mysločovice bylo rušno a cyklisty se to tam jen hemžilo. Proběhl u nás i závod v orientačním běhu, konaly se hasičské závody. Některé rodiny se pak zúčastňovaly s dětmi sportovních akcí u nás v Česku nebo i v zahraničí.

Z pohledu kulturního bylo dění v obci trochu omezeno, ale i tak si na své přišli příznivci Pivních slavností, konaly se i tradiční letní hudební bigbity.

Podzim přináší opět utlumení a nelze nyní říct, co budeme moci uspořádat a co proběhne. Nechceme nic riskovat a snažíme se co nejvíce eliminovat rizika. Věřím, že pochopíte závažnost situace. Setkávám se s chápajícími názory, ale i s těmi negativními. Proč neproběhlo to, proč naopak proběhlo bez problémů tamto... Věřte, že mě jako sportovního nadšence vždy mrzí, když je něco z pohledu sportovních akcí zrušeno nebo omezeno. Jenže zde nejde o mě a nebudu tak přenášet riziko na ostatní, pokud sám jsem vystaven možnému riziku, nebudu jej dál bez omezení přenášet... Dnes

si nemůžeme být už jisti nikde. Proto vás milí spoluobčané žádám o pochopení a uskromnění, věřme, že brzy bude lépe, opět se budou konat sportovní i kulturní akce a náš vzájemný kontakt bude opět bez omezení. Musíme tomu ale pomoci a je na každém z nás, jakou měrou a jak po svém tuto dobu vyhodnotíme.

Za sportovní a kulturní výbor naší obce vám přeji hezký podzim a věřím, že bude lépe. Věřím, že každé případné kroky a rozhodnutí obce budou pochopeny.

Václav Utinek



Slavnost mládí

Slavnost mládí, Královničky a sázení stromčků uspořádal DFS Ječmínek za velké pomoci Obce Mysločovice v neděli 13. září. V letošním roce projevilo zájem o tuto krásnou tradici šest děvčat a tři chlapci.

Hygienická omezení spojená s covid-19 nás tentokrát přiměla uspořádat celé odpoledne ve venkovních prostorech. Tento slavnostní den nám přálo počasí a sluníčko nám svítilo po celé odpoledne.

Po slavnostním setkání se starostou obce před obecním úřadem a následném focení na kostelních schodech se mládí oslavenci zúčastnili požehnání v kostele Nejsvětější Trojice. Po něm následovala slavnost Královniček v parku před kostelem.

Z parku se průvod krojovaných, rodičů a hostů za vydatného zpívání chlapců z Hlaholu vydal k lesíku u cyklostezky, kde si naši kluci vysadili svůj strom. K sázení každému zazpíval Hlahol, kterému tímto chceme poděkovat za jeho velikou podporu této tradice.

Celé odpoledne jsme zakončili na Sokolské zahradě při posezení s rodiči a občany Mysločovic.

*Jana Budišová,
vedoucí souboru Ječmínek*



Autor fotografie Pavla Hradilová



Autor fotografie Pavla Hradilová



V neděli 30. srpna zazpívala děvčata z Ječmínku při slavnostním žehnání kříže na Potokách v Machově.

Autor fotografie p. Velisek z Machově

Distanční výuka v uplynulém školním roce

V souvislosti s výskytem onemocnění covid-19 vydalo Ministerstvo zdravotnictví ČR dne 10. března mimořádné opatření, na jehož základě se zakázala osobní přítomnost žáků ve školách a školských zařízeních. Od 11. března tak přešla i naše škola do režimu vzdělávání na dálku. Nejprve jsme se snažili vytvořit pro žáky jednotný systém zadávání práce. Využí-

li jsme k tomu nástěnky učitelů na internetových stránkách školy. Z rozvrhu byly vyjmuty předměty výchovného zaměření (hudební a výtvarná výchova, pracovní činnosti a tělesná výchova). V rámci zpětné vazby docházelo k zadávání klasifikačních kontrolních úkolů.

Po prvních dvou týdnech začal postupný přechod několika učitelů k výuce na dálku

zejména přes Skype, což bylo v příslušných třídách hodnoceno rodiči i žáky pozitivně. Zájem o online výuku byl značný. Postupně se počet učitelů vyučujících přes Skype nebo jiné informační a komunikační technologie zvyšoval. V několika případech se ale stalo, že v jednom čase a v jedné třídě kolidovala online výuka u více učitelů.

Nejen z výše zmíněného důvodu jsme od počátku května zavedli pro druhý stupeň online rozvrh hodin. Každá třída měla denně maximálně tři vyučovací hodiny přes Skype. Důraz byl kladen opět především na matematiku, český a anglický jazyk. Na ostatní předměty kromě výchov se dostalo aspoň jedenkrát týdně. Rozvrh hodin, na který byli žáci zvyklí z průběhu celého školního roku, zůstal kromě výchov zachován. Online hodiny tak nahrazovaly hodiny z běžného rozvrhu. Účast na online hodinách byla zejména v prvních týdnech velmi vysoká (mnohdy dosahovala i 100 %).

Výuka na prvním stupni se rovněž rozběhla přes Skype či jiné komunikační technologie. Zde jsme třídním učitelům ponechali ve způsobu realizace volnou ruku. Řada učitelů tak zvolila výuku formou individuálních konzultací či konzultací v menších skupinách v průběhu celého dne.

S postupem času přicházela první rozvolňovací opatření, díky kterým jsme mohli při-

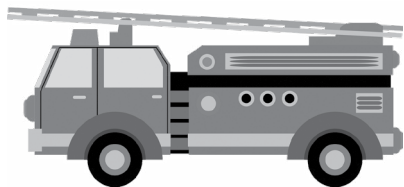
vítat vybrané žáky zpátky ve škole. Od úterý 11. května jsme zahájili dobrovolnou přípravu žáků 9. ročníku na přijímací zkoušky na střední školy. Účast byla vysoká. Žáci docházeli do školy třikrát týdně a vyučovali se vždy 60 minut matematiku a 60 minut český jazyk. Také díky těmto konzultacím byli téměř všichni přijati ke studiu na střední školu, většina si mohla dokonce na základě dobře zvládnutých přijímacích testů vybírat z více škol. Od 25. května byla rovněž zahájena dobrovolná výuka žáků prvního stupně. Účast na výuce se pohybovala v průměru okolo 50 %. I nadále zde však probíhala výuka přes Skype. Od 8. června jsme mohli ve škole přivítat i žáky druhého stupně. Zavedli jsme dobrovolné konzultace v odpoledních hodinách. Každou třídu jsme rozdělili na dvě skupiny. První skupina docházela do školy v pondělí a ve středu, druhá v úterý a ve čtvrtek. Žáci měli vždy dvě vyučovací hodiny. První hodina byla třídnická, ve druhé se u žáků postupně vystřídal vyučující jednotlivých předmětů. Žáci se dozvěděli požadavky

k uzavření školního roku, vyklidili si skříňky a šatny, přinesli ke kontrole své sešity atd. Výuka byla ukončena 23. června. Pedagogická rada proběhla o den později. Díky dalším rozvolňovacím opatřením jsme se ve škole setkali téměř všichni v úterý 30. června v rámci předání vysvědčení.

Vedení školy děkuje všem rodičům, učitelům a žákům za pomoc a spolupráci v tomto nelehkém období. Myslíme si, že jsme dané období zvládli většinou velmi dobře a výzvě, která před námi nenadále stanula, jsme se postavili čelem, o čemž svědčí i zpětná vazba od rodičů, kterou jsme obdrželi formou evaluačního dotazníku.

Školní rok 2020/2021 jsme zahájili v souladu s platnými hygienickými opatřeními. V době, kdy vzniká tento článek, probíhá výuka běžným způsobem. Přejeme si, aby tato situace vydržela co nejdéle.

*Pavla Gregorovičová, ředitelka školy,
Tomáš Kačor, zástupce ředitelky školy*



Dovolte mi, abych vás po prázdninách pozdravila jménem mysločovických hasičů. Hned první zářijová sobota patřila všem mladým hasičským závodníkům, když náš místní sbor uspořádal již podesáté soutěž O pohár starosty obce Mysločovice, která se konala na louce za hasičskou zbrojnicí.

Letos to bylo o to těžší, že jsme do poslední chvíle nevěděli, jestli se soutěž z koronavirových důvodů vůbec uspořádá, a tak se celá organizace soutěže prováděla až na poslední chvíli. Do Mysločovic si nakonec přijelo zasoutěžit na 30 družstev. V porovnání s loňskými ročníky je to podstatně méně, nicméně ve srovnání s počtem soutěžících na ostatních letošních závodech to je slušná účast. Jsme rádi, že jsme přivítali nejenom družstva z okolních obcí, ale i závodníky z větší dálky, jako například děti z Křekova, Ublu, Mirošova anebo z Vlachovy Lhoty. V kategorii mladších žáků vyhrály jako v loňském roce Rymice a v kategorii starších vybojovali první místo naši sousedé z Hostišové. Ještě jednou moc děkujeme všem, kteří nám s touto akcí pomohli.

Na konci září jsme se zúčastnili jako každoročně svátku sv. Václava v Sazovicích a do Machové jsme zavítali na oslavy svátku sv. Michala. V září ještě proběhl sběr železa a v říjnu plánujeme společně s farností uspořádat Drakiádu. O termínu konání budete včas informováni.

Na 28. listopadu máme naplánovaný před hasičskou zbrojnicí Mikulášský jarmark, kdo z občanů by měl zájem zde něco prodávat nebo vystavovat ve stáncích, může se přihlásit u paní Petry Žákové.

A hned týden nato obejde dědinu sv. Mikuláš, který se podívá za našimi nejmenšími dětmi.

Těsně před koncem roku se půjdeme protáhnout na vycházku po okolí Mysločovic, cíl a termín bude také včas upřesněn.

Přejeme vám krásný podzim, školákům dobrý vstup do nového školního roku a všem hlavně zdraví a pohodu.

Za SDH Mysločovice

Petra Žáková



Zpráva JSDHO Mysločovice

Druhé pololetí roku 2020 jsme zahájili plánovaným prověřovacím cvičením naší jednotky. Cvičení nám bylo vyhlášeno dne 26. června v 18 hod., byl simulován požár černé skládky a následně lesního porostu v prostoru nového poldru u lesíka Tetour. Při cvičení jsme použili dýchací techniku a prověřili použití radiostanic a zásady radioprovozu na místě zásahu. Cvičení bylo odsouhlaseno HZS Zlínského kraje a bylo oficiálně vyhlášeno operačním střediskem.

Ostrý zásah na sebe nenechal dlouho čekat. Dne 12. srpna v 21.45 hod. nám bylo operačním střediskem vyhlášeno výjezd k požáru hnojiště mezi obcemi Mysločovice a Lehotice. Na místě již zasahovali profesionální hasiči ze stanice Holešov. Naše jednotka natáhla jeden útočný proud a po prolití hnojiště byla ponechána na místě události až do šesté hodiny ranní. Poté jsme se vrátili na základnu.

V letních měsících jsme se věnovali údržbě techniky a výstroje. V nejbližších dnech

máme obdržet nové druhé výjezdové vozidlo a to dopravní automobil Ford Transit, který bude sloužit jako záložní vozidlo při výjezdech a hlavně ho budeme využívat při dopravě na výcviky, školení jednotky a akce okolních sborů. V příštím vydání vás s vozidlem seznámím podrobněji. Za JSDHO Mysločovice

*Libor Utinek,
vedoucí jednotky*

Fotbalové vzpomínky pana Václava Žáka

Trenér je odborně a pedagogicky vzdělaný tělovýchovný pracovník, který vede sportovcův tréninkový proces, přípravu na sportovní vystoupení i toto vystoupení samotné a spolupodpovídá za dosažený výsledek. Trenér musí kromě odborné způsobilosti oplývat i dalšími nezbytnými vlastnostmi – musí být dobrým psychologem, neboť je pro sportovce často i důvěrníkem. U kolektivních sportů má trenér zodpovědnost i za výběr družstva. Nezbytnou vlastností trenéra je přirozená autorita. Zvláště u nejpobulárnějších kolektivních sportů, jakým je fotbal, reprezentuje sportovce i před veřejností. Dobrým trenérem však může být i sportovní nadšenec a člověk, který svůj osobní čas zasvětil mládeži a její výchově. Pokud je pak dobrý, jeho svěřenci si jej pamatují do konce života...

Vážení spoluobčané, tentokrát si popovídám s naším dobře známým spoluobčanem Václavem Žákem, který u nás v Mysločovicích ovlivnil velkou měrou fotbalovou scénu a dopomohl našemu fotbalu k vynikajícím úspěchům. Pan Václav Žák je člověk, který i mě vedl před lety ve fotbale a rád jsem se pod jeho vedením zdokonaloval. Ač jsem u kopané nevydržel a začal se později věnovat jinému sportu, byl a je pro mě stále i pan Žák člověkem, který ovlivnil moje pozdější sportování! Doby pod jeho vedením si rád připomínám a mnoho našich skvělých fotbalistů jím bylo vedeno. Zejména nelze opomenout jeho vedení dorosteneckých družstev. Měli jsme mnoho dobrých trenérů a já nejraději vzpomínám z minulosti ještě na pana Gazdoše a pana Milana Havránka. V tomto díle novin tedy proto rád vyzpovídám pana Žáka.

1. Jak Vás napadlo stát se před lety trenérem Mysločovic?

Byla to vlastně náhoda. Přišel za mnou Jaroslav Gazdoš, že by potřeboval pomoci při tré-

nování žáků. V roce 1986 totiž vyšlo nařízení, že týmy mladších a starších žáků budou jezdit na fotbalové zápasy každý jinam (do té doby mladší žáci hrávali předzápas starším).

Mně tedy svěřil tým mladších žáků. Byli to velice šikovní kluci, přišly první výhry a mě to začalo bavit.

2. Měl jste rád tuto svoji zálibu? Vzpomenete si na nejkrásnější dobu trénování?

Rád jsem ji samozřejmě měl, když jsem na této pozici vydržel tak dlouho. Je však pravdou, že to bylo velké odříkání. Pokud se totiž chcete této „zálibě“ věnovat svědomitě, zabere to spoustu volného času a každý si musí uvědomit, do čeho jde. S kluky jsem prošel

přes mladší a starší žáky až do dorostu, každé období bylo jiné, ale všechna byla krásná.

3. Co Vaše trenérské začátky?

Na mé trenérské začátky vzpomínám moc rád. Když jsem po Jaroslavu Gazdošovi přebíral tým mladších žáků, se vším mi poradil a zasvětil mě do tajů trénování, za což mu tímto děkuji. Jak už jsem uvedl, měl jsem i velké štěstí na šikovné kluky.

4. Hodně místních dětí se Vám „dostalo pod ruky“, bylo pro Vás trénovat ve fotbale dobrého známého nějak jiné?

Nikdy jsem nebral ohled na to, jestli je doctýčný z rodiny nebo známý – ba naopak jsem na ně byl o to přísnější. Ono by to ani mezi



ostatními nedělalo dobrotu. Pokud totiž chcete udržet dobrou partu, musíte být spravedliví a o to jsem se snažil od samého začátku mého působení u fotbalu. Vždycky jsem říkal, že dobrá parta je poloviční úspěch a zbylá polovina se musí natrénovat.

5. Jak vnímáte dnešní fotbal a sport u nás v obci? Jaká je jeho úroveň například v porovnání s minulostí?

Je pravdou, že v poslední době chodím na fotbalové zápasy velmi málo. Od té doby, co byli ze soutěže odhlášeni dorostenci, mě to nějak přestalo bavit. Vždy jsem se na ně chodil rád dívat, fandil jim a někdy s nimi dokonce jezdil i na venkovní zápasy. Z mého pohledu by bylo dobré tým dorostu opět obnovit, protože v dnešní době, kdy je každý sport hlavně o penězích, je určitě lepší si vychovat vlastní kvalitní hráče a ne je později kupovat za peníze, které se pak mohou investovat smysluplněji například do udržování areálu nebo vybavení pro hráče.

Co se týká trenérů mládeže, každý, kdo se na to dá, by se tomu měl opravdu věnovat. Ti kluci to nejlépe poznají a podle toho se zachovávají.

U dospělých jsem trochu zklamáný z našeho Běčka, jehož výsledky hovoří za vše.

6. Na kterou fotbalovou dobu Mysločovice nejvíce vzpomínáte? Které kolegy nebo lidi byste vzpomenu?

Nejraději vzpomínám na dobu, kdy jsem sám trénoval – to proto, že jsem měl největší přehled o dění v mysločovickém fotbale. Rád taky vzpomínám na velmi dobrou spolupráci s Frantou Menšíkem a Milanem Havránkem, který pro mě byl jedním z nejlepších trenérů dospělých hráčů, jakého jsem kdy osobně poznal.

Dále to pak byli již zmiňovaný trenér mládeže Jarda Gazdoš, tehdejší předseda Sokola Mysločovice Pepa Dřímál. V neposlední řadě také Jarda Velisek st. a Jarda Mrázek, kteří v té době hráli za B-tým a pro náš fotbal hodně udělali.

7. Jak hodnotíte dnešní přístup dětí a rodičů k fotbalové nebo sportovní přípravě?

Já osobně bych na rodiče nepoukazoval, že například nemají o tento druh sportu pro své děti zájem, spíš bych apeloval na to, že by se jim měl na hřišti věnovat člověk, který je pro tento krásný sport nadchne.

8. Jaké úspěchy jste si s oddílem připsal?

Za největší úspěch považuji, že jsem se svými svěřenci dokázal projít od mladších žáků přes starší až do dorostu v téměř stejné sestavě. Nemohu nevzpomenout na Mírka Kokšála, který s námi hrál v éře mladších a starších žáků a který nás bohužel vinou vážné nemoci ve věku 15 let náhle opustil. Byl to tichý

chlapec, ale fotbalově jeden z nejlepších, které jsem v tu dobu trénoval.

S mým trenérským kolegou Frantou Menšíkem jsme nejúspěšnější éru zažili, když jsme převzali tým dorostenců. První rok jsme vybojovali postup ze III. třídy do okresního přeboru, další rok pak následoval postup z okresu do krajské soutěže. V tuto dobu hráli kluci nejlepší fotbal, po přechodu mezi dospělými si pak někteří z nich zahráli i divizi.

9. Co dle Vás chybí k výraznému úspěchu našeho fotbalu – myslím tím návrat do vyšších soutěží ve fotbale?

Začít znovu pracovat s mládeží.

Přípravka už začala a je třeba pokračovat s dalšími. Věřím, že se to v budoucnu projeví i u dospělých a dočkáme se postupů, které by si Mysločovice zasloužily. Vždyť derby s Tečovicemi nebo Tlumačovem bylo pro všechny vždy přitahující.

10. Jako občan naší obce – jak vnímáte dnešní Mysločovice?

Mrzí mě, že se v dnešní uspěchané době lidé z obce už tolik nescházejí, ale o to víc jsem rád za akce typu Mikulášský jarmark, Setkání s důchodci a podobně.

Václav Utinek

Zprávy z oddílu stolního tenisu

V minulých číslech obecních novin jsem se zmínil o tom, že se oddíl stolního tenisu chystá opravovat hernu. Přestože máme velmi krásné a rozsáhlé herní prostory včetně zázemí i sprch, budova herny celkově stárne. Při první brigádě jsme vyčistili prostor střešy od veškerého odpadu s tím, že jsme hledali, kudy nám dovnitř zatéká. V lepenkové krytině jsme našli množství děr různé velikosti. Společnými silami jsme perforace opravili.

Starou malbu herních i zázemních prostor jsme museli místy oškrábat a vhodně ošetřit proti plísní. Až nato jsme se pustili do samotné výmalby. Klasicky jsme malovali dvakrát s ohledem na kvalitu práce tak, aby byla herny světlá a sloužila nám další roky. Ač se to nemusí zdát, práce to nebyla jednoduchá. Samotné herní prostory jsou o rozměrech 10 x 12 x 4 metry. K tomu jsme také opravili a vymalovali další prostory sociálního zařízení, sprch, vstupní chodby a šaten.

Bylo třeba zajistit pojiždné lešení, plachty na zakrytí podlahy a stěn, které jsou oplepeny



Družstva PPK (Pivovarský pingpongový klub) Malenovice „A“ a TJ Sokol Mysločovice „A“

koberci. Kromě toho pravidla stolního tenisu nařizují zvolit takovou barvu malby, aby byl bílý míček vidět. Na několikadenní brigádě se sešli jak hráči aktivní v mistrovských utkáních, tak hráči, kteří jdou na trénink jednou za čas. Opravám herny jsme tak celkem věnovali přes 150 hodin, kdy někteří z nás chodili celý týden po práci. Tímto bych rád poděkoval každému, kdo se této brigády zúčastnil.

Na začátku léta proběhlo rozlosování krajských soutěží. Pro naše A mužstvo byli vylosováni zajímaví a atraktivní soupeři. Vzhledem k tomu jsme poprvé v historii stolního

tenisu v Mysločovicích ponechali tréninky A a B mužstev dvakrát týdně i přes letní období. Zajímavostí je, že naše A mužstvo letos při mistrovských utkáních v rámci kraje nacestuje přes 720 km.

27. července jsme odehráli přátelský zápas s výběrem hráčů z Louk a na samý závěr letních prázdnin jsme také prověřili naši připravenost A mužstva v přátelském zápase s našimi kamarády z oddílu PPK Malenovice „A“. První z utkání se odehrálo v herně Mysločovic, druhé pak v herně Malenovic přímo v budově pivovaru. Díky

až exhibičním výměnám byla obě utkání divácky velmi atraktivní.

V době, kdy tyto obecní noviny čtete, jsme již zahájili sezonu jak v okresních, tak v krajských soutěžích. Budeme rádi, když nám budete držet palce a třeba nás i přijdete podpořit.

Oddíl se také věnuje dětem a mladým hráčům. Proto zářím počínaje budou opět probíhat tréninky dětí a mládeže každý čtvrtek od 16 do 18 hod. V případě zájmu se můžete obrátit na Zdeňka Gazdoše, tel. 736 714 936, popřípadě na mě, tel. 732 201 117.

Filip Mokry

Za krásami Severních Čech

Druhá polovina srpna byla opět termínem pro tradiční turistický pobyt zájemců o aktivní odpočinek v krásné přírodě, pro ty, kteří formou aktivní turistiky v nám méně známých oblastech hodlají načerpat nové síly, a také pro ty, kteří se chtějí seznámit se stejně naladěnými přáteli.

18. srpna vyjíždějí dva autobusy účastníků směr Severní Čechy. Cesta je to poměrně dlouhá, a tak první delší zastávka je v oblasti Českého ráje, v místě zvaném Hruboskalsko. Autobusy zastavují v bývalých lázních Sedmihorky, odkud se již vydáváme do oblasti pískovcových skal a soutěsek. Jedni volí delší trasu zakončenou hradem Valdštejnem, druzí si prohlídnou nádherné skalní scenérie a vyhlídky v okolí zámku Hrubá Skála. Někteří jej poctí i svou návštěvou. Asi po třech hodinách vyjíždíme opět směrem do cíle našeho pobytu a tím je městečko Jiřetín pod Jedlovou v Lužických horách. Jelikož nás letos jelo více než obvykle a všichni jsme se nemohli vejít do jediného ubytovacího zařízení, našli jsme místo pro nocleh ve třech penzionech a v jednom hotelu. Dobré pro nás bylo, že všechny ubytovací kapacity byly okolo pěkného místního náměstí. Na stravovací polopenzi, kde jsme si mohli sdělovat plánovaný denní program pobytu, jsme se všichni scházeli do Klášterního penzionu.

Druhý den zájezdu mají autobusy volno. Celodenní náplň programu se odehrává v bezprostřední blízkosti Jiřetína. Procházíme nejdříve křížovou cestu s kamenným kostelem na jejím konci, pokračujeme na vrchol Jedlové hory s rozhlednou, ze které je vidět široko daleko i do Polska a Německa. Závěrečná plánovaná trasa nás zavádí na zříceninu hradu Tolštejn, ze které jsou opět hezké vyhlídky na lesnatou krajinu Lužických hor. Počasí přeje a po večeri si prohlédneme samot-

né městečko Jiřetín s krásným náměstím, monumentálním kostelem, ale i s pěknou cukrárnou a pekárnou a pro turisty rovněž několika hospůdkami.

Třetí den se chystáme na skvost oblasti a to do Českosaského Švýcarska. Naším cílem je dnes perla zdejších pískovcových skal a soutěsek – Pravčická brána. Autobusy nás vysazují nedaleko města Hřensko a my se vydáváme po červené turistické značce směrem k tomuto krásnému přírodnímu útvaru. Po asi hodině chůze v lesním terénu jsme u cíle cesty. Projdeme si všechny okolní vyhlídky z pískovcových skal, nafotíme si zdejší překrásné přírodní scenérie, většina z nás rovněž neodolá občerstvení v romantické restauraci v zámku Sokolí hnízdo zabudovaném do zdejších skal a po krátkém odpočinku se vydáváme po červené turistické stezce tzv. Gabrielinou stezkou do místa zvaného Mezní Louka, kde na nás už čekají naše dopravní prostředky se spolehlivými šoféry. Vracíme se do místa našeho ubytování a po večeri si za opět příznivě teplého večera užíváme volného programu.

Čtvrtý den hodláme poznat další perlu zdejší oblasti a to soutěsky řeky Kamenice. Zastavujeme tentokrát přímo v městečku Hřensko. Někteří zájemci již tato místa navštívili a dávají tedy přednost návštěvě krásného města Děčína na hranici se Spolkovou republikou Německo, kde si prohlédnou řeku Labe v soutěsce pískovcových skal, zdejší zámek a samotné město. Větší část účastníků se vydává pěšky do údolí říčky Kamenice, kde se v úchvatném prostředí soutěsky na naučné cestě seznámí s historií a současností turistiky tohoto místa. Nikdo nevynechá atraktivní splutí překrásné Edmundovi a Divoké soutěsky na člunech zdejších převosníků a po proplutí těchto soutěsek se dvěma možný-

mi turistickými cestami vydáváme opět do Mezní Louky, kde nás čekají naše autobusy. Je před námi poslední noc našeho pobytu. V zahradě Klášterního penzionu hoří oheň, opékají se voňavé masové dobroty, dopíjí se poslední domácí limonády a připravujeme se na ranní odjezd. Společné foto na schodech náměstí před místním kostelem je posledním okamžikem našeho pobytu. Jedeme domů. Ale program náš obsahoval ještě jednu delší zastávku a to v městě Liberci. Majestátní vrchol hory Ještěd s vysílačem, kruhovou vyhlídkou do širokého okolí celých Čech a Polska, restaurací a muzeem výstavby byl cílem větší části účastníků. Někteří využili zdejší lanovky a jiní jej zdolali i po čtyřech dnech turistického putování po svých. Počasí nám opět přálo, výhledy do okolí byly nádherné, a tak všichni horalé, kteří navštívili tento vrchol, určitě nelitovali. Spokojena byla i druhá část účastníků, která se rozhodla navštívit aquacentrum Babylon přímo ve městě Liberci. Teplá voda a vodní atrakce se líbily nejvíce hlavně nejmladším členům našeho kolektivu.

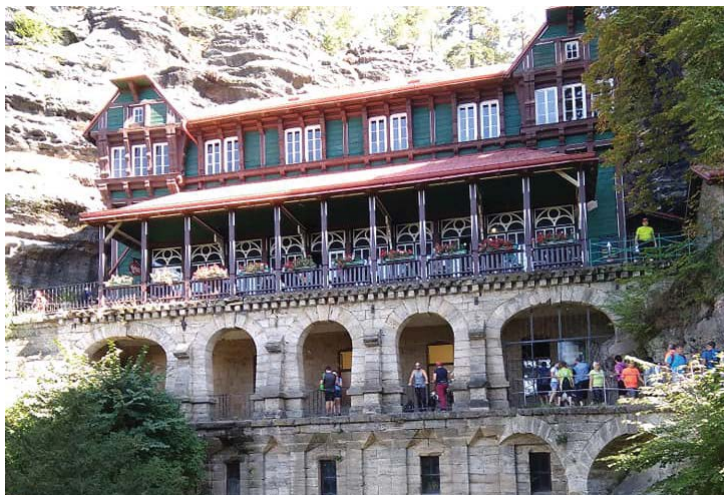
Ale vše jednou končí. Je pozdní sobotní odpoledne, jedeme k domovu a objevují se dokonce i nějaké dešťové kapky. Díky našim spolehlivým dopravcům jsme všichni večer doma. Nedělní volný den se nám hodí jak k případnému odpočinku od fyzické únavy, tak ke vstřebání zážitků z letošního turistického pobytu.

Věřím, že se účastníkům na turistickém zájezdu líbilo, že jsme si aktivně odpočinuli, poznali krásné kouty naší vlasti a udělali rovněž něco pro své zdraví.

Zdeněk Gazdoš



Pravčická brána



Zámeček Sokolí hnízdo s restaurací pod Pravčickou bránou



Rozhledna na hoře Jedlová





Hasiči z Mysločovic

ve spolupráci s obcí Mysločovice

Vás zvou na

Mikulášský jarmark,

který se uskuteční v sobotu 28. listopadu 2020 od 15 hodin
před hasičskou zbrojnicí v Mysločovicích

- *rukodělné a řemeslné práce (prodej, ukázka)*
- *od 16 hod. vystoupení dětí z MŠ a ZŠ, Ječmínek,
mužský pěvecký sbor HLAHOL*
- *občerstvení - vše za 10 Kč (svařák, horké jablko,
párek v rohlíku, hranolky,
klobása z udírny, rum a další)*

ČAJ po celou dobu zdarma